Zadanie programistyczne nr 1 z Sieci komputerowych

1 Opis zadania

Napisz program traceroute, wyświetlający adresy IP routerów na ścieżce do docelowego adresu IP. Program powinien działać w trybie tekstowym i jego jedynym argumentem powinien być adres IP komputera docelowego.

Program powinien wysyłać pakiety ICMP echo request o coraz większych wartościach TTL (podobnie jak robi to wywołanie traceroute \neg I. Dla każdej wartości TTL \in [1, 30] program powinien wykonać następujące operacje.

- 1. Wysłać 3 pakiety ICMP echo request z ustalonym TTL (jeden za drugim, bez czekania na odpowiedź).
- 2. Odebrać z gniazda odpowiedzi na te pakiety, ale nie czekać na ich nadejście dłużej niż sekundę. Jeśli wszystkie 3 odpowiedzi przyjdą szybciej niż po sekundzie, należy od razu przejść do kolejnego punktu. Ewentualne odpowiedzi na pakiety z poprzednich iteracji (z mniejszymi wartościami TTL) należy zignorować.
- 3. Wyświetlić adres IP routera, od którego nadejdą komunikaty i średni czas odpowiedzi w milisekundach. W przypadku braku odpowiedzi od jakiegokolwiek routera należy wyświetlić *. W przypadku odpowiedzi od więcej niż jednego routera należy wyświetlić wszystkie odpowiadające. W przypadku nieotrzymania trzech odpowiedzi w ustalonym czasie zamiast średniego czasu odpowiedzi należy wyświetlić ????.

Po iteracji, w której otrzymamy odpowiedź od docelowego komputera, należy przestać zwiększać TTL i zakończyć program.

Przykładowy wynik działania programu może wyglądać następująco:

- > ./traceroute 156.17.254.113
- 1. 156.17.4.254 40ms
- 2. 156.17.252.34 ???
- 3. *
- 4. *
- 5. 156.17.254.113 156.17.254.114 50ms
- 6. 156.17.254.113 65ms

Program powinien obsługiwać błędne dane wejściowe, zgłaszając odpowiedni komunikat.

1.1 Uwagi implementacyjne

- 1. Do wysyłania i odbierania komunikatów ICMP wykorzystaj gniazda surowe. Pamiętaj, że wymagają one uprawnień administratora (programy będą uruchamiane na maszynie wirtualnej z domyślną konfiguracją sieciową, por. dokument *Maszyny wirtualne* na stronie wykładu).
- 2. Wykorzystaj fakt, że na podstawie odpowiedzi można zidentyfikować do jakiego pakietu należą: komunikaty ICMP echo reply zawierają te same pola identifier i sequence number, zaś komunikaty ICMP time exceeded zawierają oryginalny nagłówek IP i 8 bajtów oryginalnego pakietu IP (czyli w w przypadku odpowiedzi na ICMP echo request cały oryginalny nagłówek ICMP).
- 3. Do oczekiwania na pakiety możesz wykorzystać funkcję select(). W szczególności Twój program nie powinien wykonywać aktywnego czekania.
- 4. Możesz wykorzystywać fragmenty kodu podane na tegorocznym wykładzie, w szczególności kod obliczający sumę kontrolną nagłówka ICMP.

2 Uwagi techniczne

Pliki Sposób utworzenia napisu oznaczanego dalej jako *imie_nazwisko*: Swoje (pierwsze) imię oraz nazwisko proszę zapisać wyłącznie małymi literami zastępując litery ze znakami diakrytycznymi przez ich łacińskie odpowiedniki. Pomiędzy imię i nazwisko należy wstawić znak podkreślenia.

Swojemu ćwiczeniowcowi należy dostarczyć jeden plik o nazwie *imie_nazwisko*.tar.bz2 z archiwum (w formacie tar, spakowane programem bzip2) zawierającym pojedynczy katalog o nazwie *imie_nazwisko* z następującymi plikami.

- ► Kod źródłowy w C lub C++, czyli pliki *.c i *.h lub pliki *.cpp i *.h. Każdy plik *.c i *.cpp na początku powinien zawierać w komentarzu imię, nazwisko i numer indeksu autora.
- ▶ Plik Makefile pozwalający na kompilację programu po uruchomieniu make.
- ► Ewentualnie plik README.

W katalogu tym **nie** powinno być żadnych innych plików, w szczególności skompilowanego programu, obiektów *.o, czy plików źródłowych nie należących do projektu.

Kompilacja i uruchamianie przeprowadzane zostaną w 64-bitowym środowisku Linux. Kompilacja w przypadku C ma wykorzystywać standard C99 z ewentualnymi rozszerzeniami GNU (opcja kompilatora -std=c99 lub -std=gnu99), zaś w przypadku C++ — standard C++11 lub C++14 z ewentualnymi rozszerzeniami GNU (opcje kompilatora -std=c++11, -std=gnu++11, -std=c++14 lub -std=gnu++14). Kompilacja powinna wykorzystywać opcje -Wall i -Wextra. Podczas kompilacji nie powinny pojawiać się ostrzeżenia.

3 Sposób oceniania programów

Poniższe uwagi służą ujednoliceniu oceniania w poszczególnych grupach. Napisane są jako polecenia dla ćwiczeniowców, ale studenci powinni **koniecznie się** z nimi zapoznać, gdyż będziemy się ściśle trzymać poniższych wytycznych. Programy będą testowane na zajęciach w obecności autora programu. Na początku program uruchamiany jest w różnych warunkach i otrzymuje za te uruchomienia od 0 do 10 punktów. Następnie obliczane są ewentualne punkty karne. Oceniamy z dokładnością do 0,5 punktu. Jeśli ostateczna liczba punktów wyjdzie ujemna wstawiamy zero. (Ostatnia uwaga nie dotyczy przypadków plagiatów lub niesamodzielnych programów).

Testowanie: punkty dodatnie Rozpocząć od kompilacji programu. W przypadku programu niekompilującego się, stawiamy 0 punktów, nawet jeśli program będzie ładnie wyglądał.

- 3 pkt. Uruchomić program na jednym z adresów należących do instytutu np. 156.17.4.1 a następnie na dwóch adresach zewnętrznych, np. 216.58.208.46 (google.com) i 94.23.242.48 (wikipedia.pl). Porównać wyniki programu z wykonaniem traceroute -I. Do następnych punktów wybrać taki adres X, na którym program studenta działał poprawnie. Jeśli nie działał nigdzie poprawnie, to za pozostałe punkty program również otrzymuje zero punktów.
- **1 pkt.** Uruchomić Wiresharka i sprawdzić, czy program studenta faktycznie wysyła określone w zadaniu 3 pakiety na każdy TTL.
- **1 pkt.** Uruchomić jednocześnie na tej samej maszynie program traceroute $\neg I$ X i program studenta na adresie X.
- **1 pkt.** Uruchomić na tej samej maszynie pinganie adresu X. Uruchomić program studenta na adresie X.
- ${f 2}$ pkt. Uruchomić jednocześnie dwie instancje programu studenta, obie na adresie X.
- **2 pkt.** Uruchomić jednocześnie dwie instancje programu studenta, jedną na adresie X, jedną na jakimś innym.

Punkty karne Punkty karne przewidziane są za następujące usterki.

- -1 pkt. Brak sprawdzania poprawności danych na wejściu.
- do -3 pkt. Zła / nieczytelna struktura programu: wszystko w jednym pliku, brak modularności i podziału na funkcjonalne części, niekonsekwentne wcięcia, powtórzenia kodu.
- -2 pkt. Aktywne czekanie zamiast zasypiania do momentu otrzymania pakietu.
- -1 pkt. Brak sprawdzania poprawności wywołania funkcji systemowych, takich jak recv-from(), write() czy bind().
- -1 pkt. Nietrzymanie się specyfikacji wejścia i wyjścia. Przykładowo: wyświetlanie nadmiarowych informacji diagnostycznych, inna niż w specyfikacji obsługa parametrów.
- -1 pkt. Zły plik Makefile lub jego brak: program powinien się kompilować poleceniem make, polecenie make clean powinno czyścić katalog z tymczasowych obiektów (plików *.o), polecenie make distclean powinno usuwać skompilowane programy i zostawiać tylko pliki źródłowe.
- -1 pkt. Niewłaściwa kompilacja: nietrzymanie się opcji podanych w zadaniu, ostrzeżenia wypisywane przy kompilacji, kompilacja bezpośrednio do pliku wykonywalnego bez tworzenia obiektów tymczasowych *.o.

(-3	3/-6 pkt)	Kara za v	wysłanie pi	rogramu z	opóźnienie	em: -3 pkt	. za opóźnie	enie do 1	tygo-
	dnia, -6	pkt. za op	oóźnienie d	o 2 tygodn	i. Program	y wysyłan	ie z większyr	n opóźni	eniem
	nie będ	a sprawdz	zane.						

Marcin Bieńkowski